

Turbulence a přístupy jejího řešení v CFD

Obsah přednášky

- Turbulence – co to je? Proč je důležité ji řešit?
- Přístupy řešení turbulence v CFD
- Potřeba použití turbulentních modelů
- Nejčastěji používané modely turbulence
- Řešení turbulentního proudu v blízkosti stěny

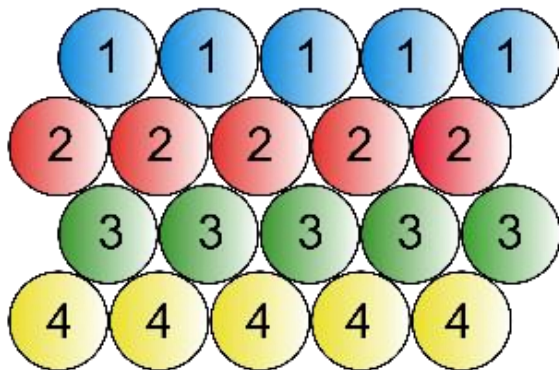
Turbulence – co to je? Proč je důležité ji řešit?

Úvod do turbulence

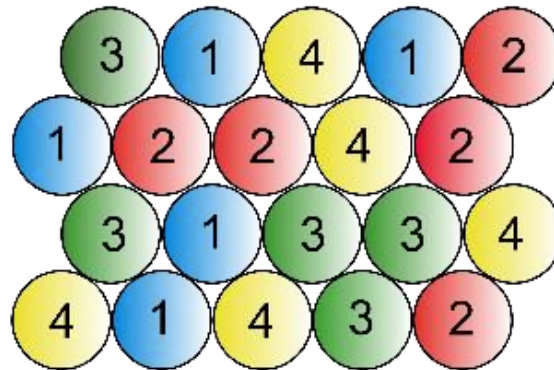
- Proudění může být laminární, turbulentní, nebo přechodové.
- **Většina případů** v průmyslové praxi **je** však **turbulentní**.
- Řešení laminárního proudu je téměř exaktní (hustota sítě, okrajové podmínky).
- Pro zachycení turbulentních struktur pomocí výpočetní sítě bychom potřebovali velký počet konečných objemů.
- Řešení turbulentního proudu je tak velkou výzvou a často způsobuje výpočtářům problémy.
- Turbulence je vždy **nestacionární a 3D** (ve všech dimenzích).

Úvod do turbulence (2)

PŘED

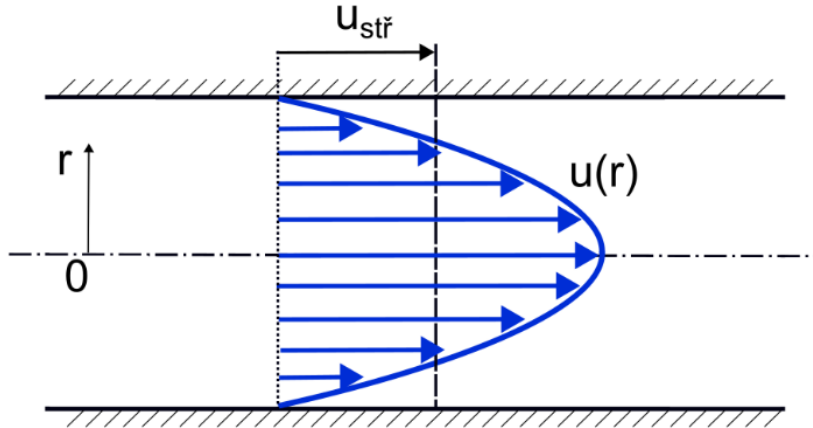

PO

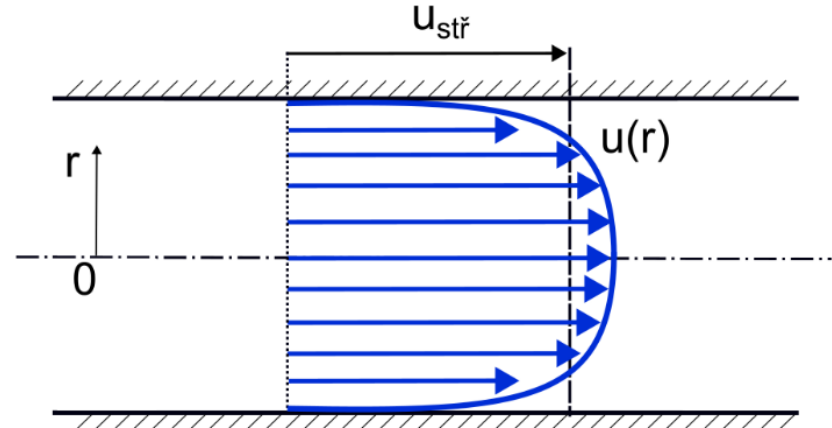

Úvod do turbulence (3)

Laminární profil

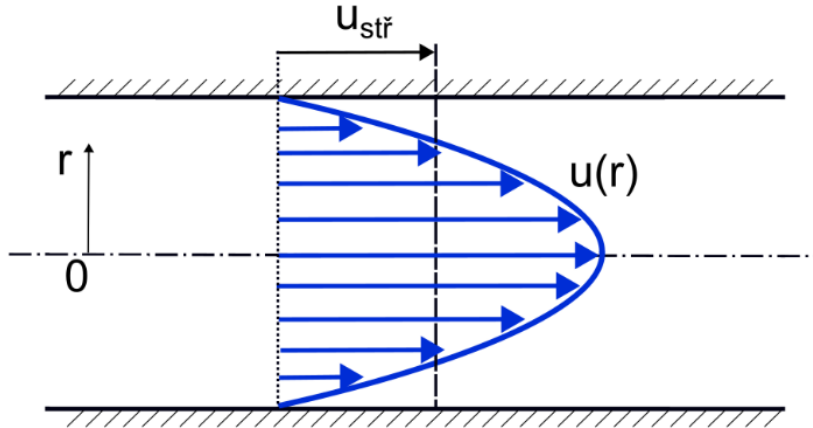

Turbulentní profil

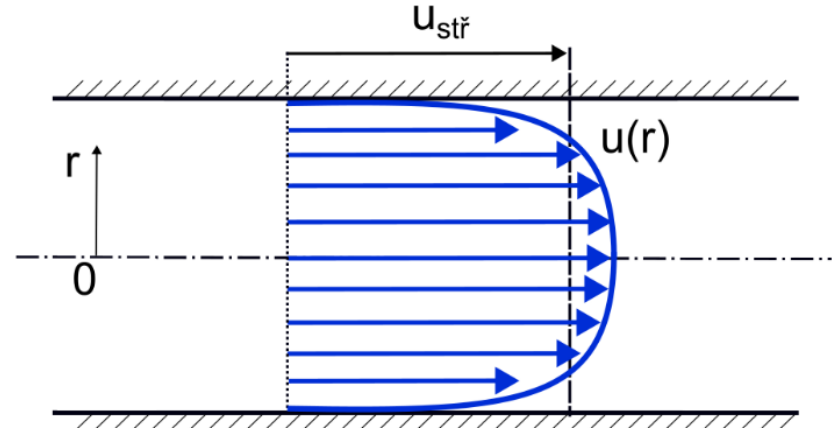

Úvod do turbulence (3)

Laminární profil

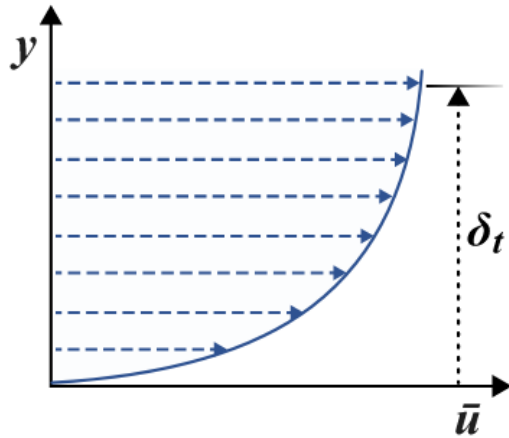
Turbulentní profil

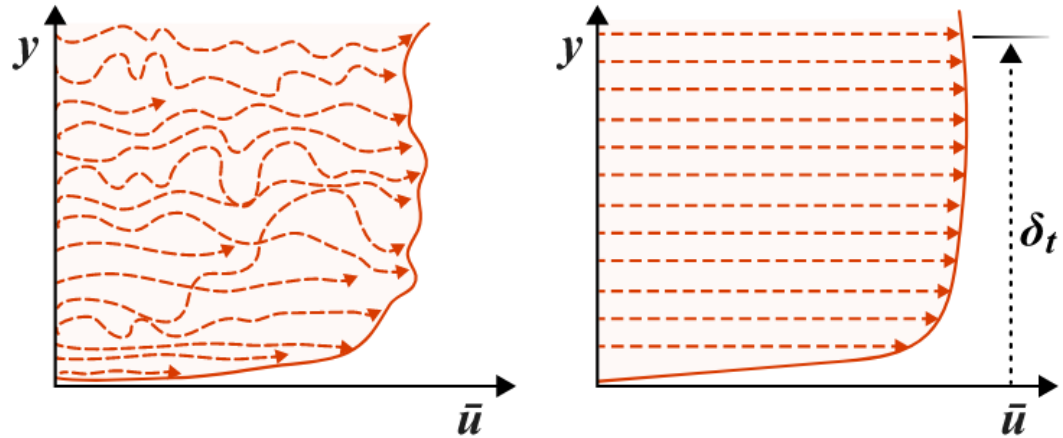
**POZOR! Jedná se o časově
středované průběhy!**

Úvod do turbulence (4)

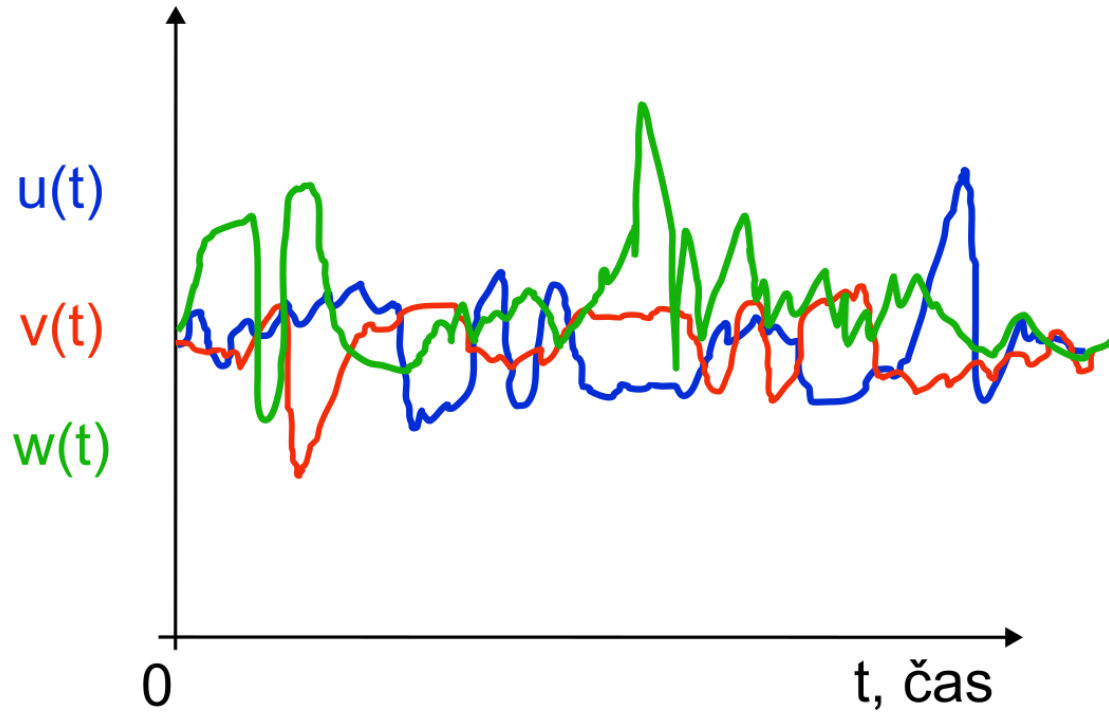
Laminární profil

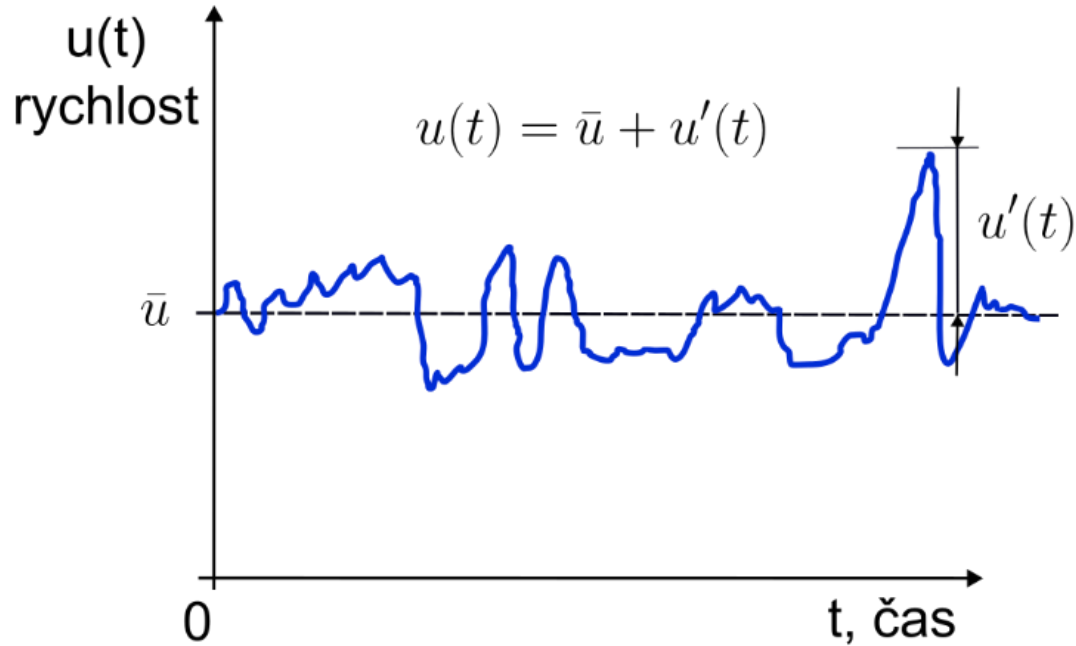
Turbulentní profil

Úvod do turbulence – rychlost v bodě

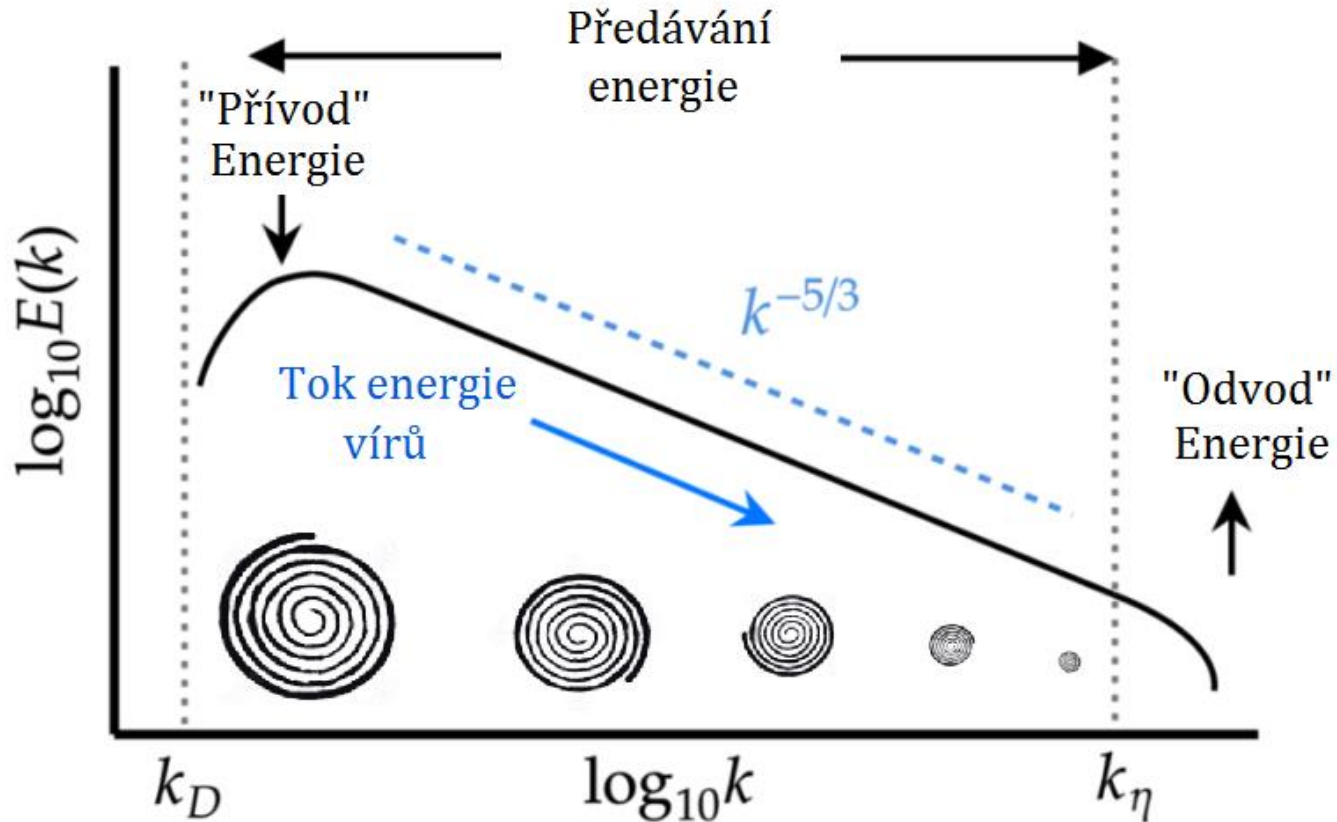
Úvod do turbulence – rychlost v bodě (2)

Turbulence – základní myšlenka

- **Turbulentní proudy jsou charakteristické náhodnými a náhlými změnami (fluktuace) veličin**, většinou v oblastech zavíření proudu.
- **Metoda přímé numerické simulace** (Direct Numerical Simulation - DNS) je zatím **pro běžné inženýrské aplikace nepoužitelná**.
- Její použití by vyžadovalo použití velkého počtu elementů (zachycení turbulentních struktur všech délkových a časových měřítek).
- Proto se ještě stále **musíme** ve většině případů **spoléhat na experimenty a empirické korelace** (vzorce).

Turbulentní energetická kaskáda - Kolmogorov

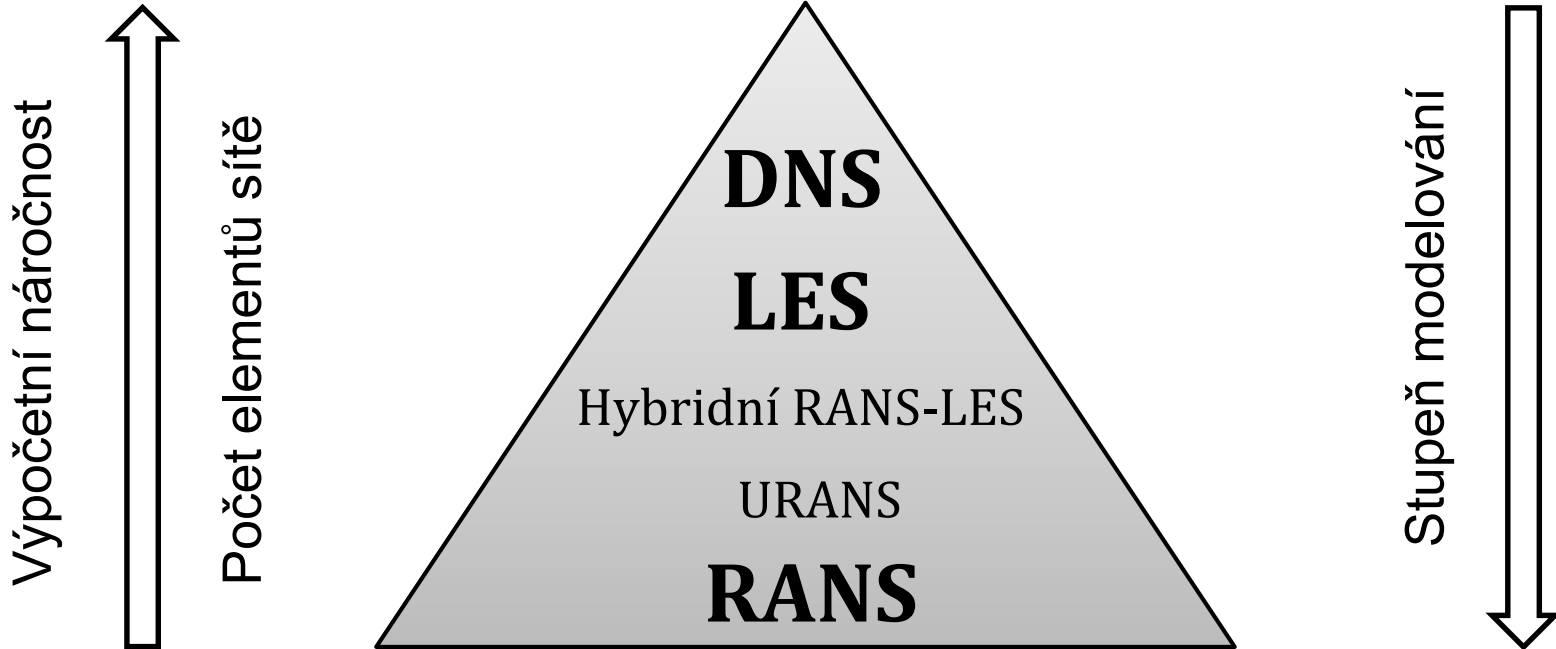

Přístupy řešení turbulence v CFD

Přístupy řešení turbulence v CFD

- Obecně se v současnosti využívají **3 základní přístupy řešení**.
- Jejich využití záleží na daném případě a dostupném výpočetním výkonu.
- Teoreticky lze turbulenci **zcela počítat pomocí výpočetní sítě (DNS metoda)**.
- Prakticky je tato metoda stále zatím nepoužitelná.
- Na druhém konci spektra je přístup využívající **zcela modelování turbulentních struktur (RANS metoda)**.
- Poslední přístup (**LES metoda**) je zjednodušeně **kompromis mezi těmito dvěma**.

Přístupy řešení turbulence v CFD (2)

*Direct Numerical Simulation

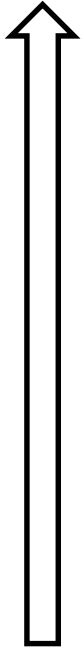
*Large Eddy Simulation

*Reynolds-Averaged Navier-Stokes

*Unsteady RANS (pro nestacionární úlohy)

Přístupy řešení turbulence v CFD (3)

Výpočetní náročnost

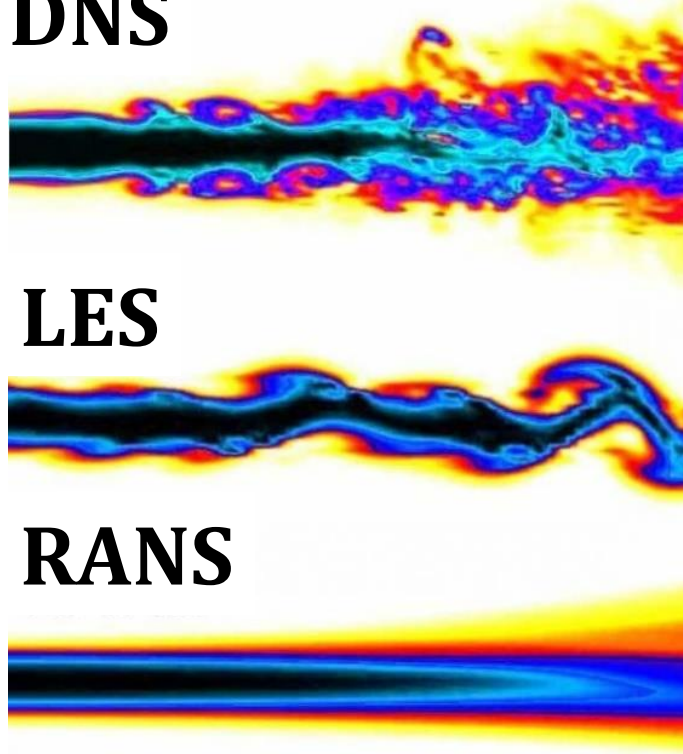

Počet elementů sítě

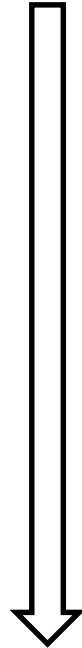
DNS

LES

RANS

Stupeň modelování

Přímé řešení turbulence (DNS)

- **Nevyužívá žádný model turbulence**, přímo řešíme turbulentní struktury pomocí dostatečně husté výpočetní sítě.
- **Kompletní řešení 3D nestacionárních N-S rovnic, rovnice kontinuity (a en. rovnice).**
- **Vysoké požadavky na hustotu a kvalitu výpočetní sítě.**
- Snaha o zachycení vírů všech délkových a časových měřítek.

Přímé řešení turbulence (DNS) (2)

- V praxi v současné době **použitelné pouze pro jednoduché případy proudění** a nízká Reynoldsova čísla.
- Použití **zejména pro základní výzkum** pro hlubší pochopení jevu turbulence.
- Umožňuje zkoumání jevů, které jsou obtížně měřitelné, nebo v některých případech neměřitelné vůbec.

Řešení turbulence pomocí modelů

- Turbulentní struktury potřebujeme nějak zachytit/popsat pomocí jednodušších principů bez nutnosti použití velmi husté sítě.
- Jednou z možností je se inspirovat molekulárním pohybem (Boussinesq).
- V laminárním proudu je molekulární viskozita příčinou smykového (tečného) napětí.
- V turbulentním proudu je toto smykové napětí také, avšak vyskytuje se zde navíc ještě **přídavné (turbulentní) smykové napětí, které je důsledkem turbulentních fluktuací.**

$$\tau_{\text{celk}} = \tau_{\text{lam}} + \tau_{\text{tur}} \quad (1)$$

Řešení turbulence pomocí modelů (3)

- Modely využívající Boussinesqovy hypotézy jsou tzv. EVM modely a tvoří podskupinu RANS modelů.
- **EVM = Eddy Viscosity Model**, tzv. model přídavné vírové viskozity (napětí).
- Tato tzv. **TURBULENTNÍ VISKOZITA NENÍ MATERIÁLOVOU VLASTNOSTÍ, ale vlastností proudění!**
- Modely se snaží o co nejvhodnější vyjádření turbulentní (vírové) viskozity, a tím o co nejvěrnější zachycení turbulentních struktur.

$$\mu_t = f(\text{parametry turbulence})$$

(2)

Boussinesqova hypotéza

- Průměrování/středování N-S rovnic způsobí, že se v rovnicích objeví **dodatečné členy**, tzv. **Reynoldsova napětí**.

$$\frac{\partial(\rho\bar{\mathbf{U}})}{\partial t} + \nabla \cdot \{\rho\bar{\mathbf{U}}\bar{\mathbf{U}}\} = -\nabla p + \nabla \cdot \{\mu[\nabla\bar{\mathbf{U}} + (\nabla\bar{\mathbf{U}})^T]\} - \nabla \left(\frac{2}{3}\mu(\nabla \cdot \bar{\mathbf{U}}) \right) - \nabla \cdot \underbrace{\{\rho\bar{\mathbf{U}}'\bar{\mathbf{U}}'\}} + \rho\mathbf{g} \quad (3)$$

Reynoldsova napětí

- Abychom uzavřeli systém řešených rovnic, je nutné Reynoldsova napětí nějakým způsobem vyjádřit (modelovat).
- Nejčastěji se využívá tzv. **Boussinesqovy hypotézy**.

$$-\rho\bar{\mathbf{U}}'\bar{\mathbf{U}}' = \underbrace{\mu_t\{\nabla\bar{\mathbf{U}} + (\nabla\bar{\mathbf{U}})^T\}} - \frac{2}{3}\rho k\mathbf{I} - \frac{2}{3}\mu_t(\nabla \cdot \bar{\mathbf{U}})\mathbf{I} \quad (4)$$

Gradienty střední rychlosti

Řešení turbulence pomocí modelů (2)

- Pro nestlačitelné proudění se často používá následující tvar.

$$\tau_{\text{tur}} = \tau_{ij} = -\rho \overline{u'_i u'_j} = 2\mu_t S_{ij} - \frac{2}{3}\rho k \delta_{ij} \quad (5)$$

$$S_{ij} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial \overline{u}_i}{\partial x_j} + \frac{\partial \overline{u}_j}{\partial x_i} \right) \quad (6)$$

- Dále je potřeba určit turbulentní viskozitu μ_t , např. $\mu_t = f(k, \varepsilon)$.

Potřeba použití turbulentních modelů

Potřeba použití turbulentních modelů

- Modely **se snaží o co nejpřesnější zachycení fyzikálních jevů**, které jsou způsobeny přítomností turbulentních struktur.
- **Ideální turbulentní model** by měl zároveň být **co nejjednodušší**, s komplexitou klesá opodstatněnost jeho použití.
- Popisující matematické vztahy by tedy neměly být příliš složité (i když uvidíte dále :)).
- **Neexistuje univerzální model turbulence!**
- **Výsledky CFD simulací jsou vždy závislé na použitém modelu turbulence.**

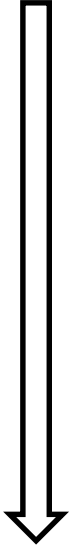
Potřeba použití turbulentních modelů (2)

- První a nejjednodušší modely turbulence byly tzv. algebraické.
- Sofistikovanější modely využívají jednu či více transportních rovnic (PDR).
- Z tohoto důvodu vznikly také jejich názvy, např. jednorovnicové, dvourovnicové apod.

Nejčastěji používané modely turbulence

Modely turbulence skupiny RANS

Výpočetní náročnost

1-rovnicové modely: např. Spalart-Allmaras model

2-rovnicové modely: modely typu $k-\epsilon$ (Standard, RNG, Realizable*)
modely typu $k-\omega$ (Standard, BSL, SST*)

Více-rovnicové modely: Reynolds Stress (Reynoldsova napětí) modely (RSM)

Modely pro popis přechodového proudění: např. $k-k_l-\omega$ model, Transition SST model, ...

DES }
LES } **Nepatří mezi**
DNS } **modely skupiny**
RANS

Oblasti použití modelů skupiny RANS

Model	Chování a oblast použití
Spalart-Allmaras	Ekonomický model pro velké sítě. Dobrý pro lehce složitější případy (kvazi-2D) vnějšího i vnitřního proudění a proudění v mezních vrstvách pod tlakovým gradientem (např. profily, křídla, trupy letadel, raket, trupy lodí). Neuspokojivé výsledky pro 3D proudění, volné smykové vrstvy, proudění se silným odtržením.
Standard k-ϵ	Robustní model. Velmi často používaný navzdory jeho nedostatkům. Neuspokojivé výsledky pro komplexní proudění s nepříznivým tlakovým gradientem, odtržením, nebo silným zakřivením. Vhodný jako startovní model pro inicializaci, počáteční studium alternativních tvarů a parametrické studie.
Realizable k-ϵ	Vhodný pro složitější proudění zahrnující velká tečná napětí nebo často se měnící napětí, schopný modelovat mírné zavíjení, lokálně přechodové proudění (např. odtržení mezní vrstvy, odtrhávání proudu a tvorba úplavu za obtékanými tělesy, odtržení v difuzoru, ventilace místnosti).
RNG k-ϵ	Vlastnosti podobné modelu k- ϵ Realizable, občas problémy s konvergencí úlohy.
Standard k-ω	Výborný pro stěnami ohraničené proudění s mezní vrstvou, volné smykové oblasti, proudění s nízkým Reynoldsovým číslem v porovnání s modely typu k- ϵ . Vhodný pro složitější případy proudění s mezní vrstvou pod nepříznivým tlakovým gradientem a pro modelování odtržení (vnější aerodynamika a průtočné části energetických strojů). V některých případech odtržení nadhodnocuje a predikuje jej příliš brzy. Výsledky výrazně závislé na vstupních okrajových podmínkách turbulence.
BSL k-ω	Podobný jako model k- ω SST. Dobrý pro složitější případy proudění, kde model SST nadhodnocuje odtržení proudu.
SST k-ω	Podobné výhody jako model k- ω standard. Není citlivý na nastavení vstupních okrajových podmínek turbulence jako model k- ω standard. Většinou predikuje odtržení proudu lépe než ostatní modely ze skupiny RANS.
RSM	Popisuje fyziku turbulence nejlépe ze všech modelů skupiny RANS. Nepředpokládá izotropickou turbulenci. Vyšší nároky na výkon a paměť PC. Horší konvergence úlohy z důvodu provázanosti Reynoldsových napětí (coupling). Vhodný pro komplexní 3D proudění se silným zakřivením proudu, silné zavíjení nebo rotace (např. zakřivené potrubí, rotační kanály, vířivé spalovací komory, cyklonové odlučovače, ...).

Oblasti použití modelů skupiny RANS

Model	Chování a oblast použití
Spalart-Allmaras	Ekonomický model pro velké sítě. Dobrý pro lehce složitější případy (kvazi-2D) vnějšího i vnitřního proudění a proudění v mezních vrstvách pod tlakovým gradientem (např. profily, křídla, trupy letadel, raket, trupy lodí). Neuspokojivé výsledky pro 3D proudění, volné smykové vrstvy, proudění se silným odtržením.
Standard k-ϵ	Robustní model. Velmi často používaný navzdory jeho nedostatkům. Neuspokojivé výsledky pro komplexní proudění s nepříznivým tlakovým gradientem, odtržením, nebo silným zakřivením. Vhodný jako startovní model pro inicializaci, počáteční studium alternativních tvarů a parametrické studie.
Realizable k-ϵ^*	Vhodný pro složitější proudění zahrnující velká tečná napětí nebo často se měnící napětí, schopný modelovat mírné zavíjení, lokálně přechodové proudění (např. odtržení mezní vrstvy, odtrhávání proudu a tvorba úplavu za obtékanými tělesy, odtržení v difuzoru, ventilace místnosti).
RNG k-ϵ	Vlastnosti podobné modelu k- ϵ Realizable, občas problémy s konvergencí úlohy.
Standard k-ω	Výborný pro stěnami ohraničené proudění s mezní vrstvou, volné smykové oblasti, proudění s nízkým Reynoldsovým číslem v porovnání s modely typu k- ϵ . Vhodný pro složitější případy proudění s mezní vrstvou pod nepříznivým tlakovým gradientem a pro modelování odtržení (vnější aerodynamika a průtočné části energetických strojů). V některých případech odtržení nadhodnocuje a predikuje jej příliš brzy. Výsledky výrazně závislé na vstupních okrajových podmínkách turbulence.
BSL k-ω	Podobný jako model k- ω SST. Dobrý pro složitější případy proudění, kde model SST nadhodnocuje odtržení proudu.
SST k-ω^*	Podobné výhody jako model k- ω standard. Není citlivý na nastavení vstupních okrajových podmínek turbulence jako model k- ω standard. Většinou predikuje odtržení proudu lépe než ostatní modely ze skupiny RANS.
RSM	Popisuje fyziku turbulence nejlépe ze všech modelů skupiny RANS. Nepředpokládá izotropickou turbulenci. Vyšší nároky na výkon a paměť PC. Horší konvergence úlohy z důvodu provázanosti Reynoldsových napětí (coupling). Vhodný pro komplexní 3D proudění se silným zakřivením proudu, silné zavíjení nebo rotace (např. zakřivené potrubí, rotační kanály, vířivé spalovací komory, cyklonové odlučovače, ...).

Turbulentní model k-ε

- **Standardní verze modelu k-ε** je popsána následujícími rovnicemi :

$$\frac{\partial(\rho k)}{\partial t} + \nabla \cdot (\rho \mathbf{U} k) = \nabla \cdot \left(\left(\mu + \frac{\mu_t}{\sigma_k} \right) \nabla k \right) + P_k + P_b - \rho \epsilon + S_k \quad (7)$$

$$\frac{\partial(\rho \epsilon)}{\partial t} + \nabla \cdot (\rho \mathbf{U} \epsilon) = \nabla \cdot \left(\left(\mu + \frac{\mu_t}{\sigma_\epsilon} \right) \nabla \epsilon \right) + C_{1\epsilon} \frac{\epsilon}{k} (P_k + C_{3\epsilon} P_b) - C_{2\epsilon} \rho \frac{\epsilon^2}{k} + S_\epsilon \quad (8)$$

- Kde μ_t je turbulentní dynamická viskozita definována vztahem:

$$\mu_t = C_\mu \frac{\rho k^2}{\epsilon} \quad (9)$$

- P_k a P_b jsou produkční členy způsobené tečným napětím střední rychlosti a vztlakem.
- S_k a S_ϵ jsou uživatelsky definované zdroje turbulentní kinetické energie (k) a disipace (ϵ).

Turbulentní model k-ε

- Standardní verze modelu k-ε je popsána následujícími rovnicemi :

$$\frac{\partial(\rho k)}{\partial t} + \nabla \cdot (\rho \mathbf{U} k) = \nabla \cdot \left(\left(\mu + \frac{\mu_t}{\sigma_k} \right) \nabla k \right) + \underbrace{P_k + P_b - \rho \epsilon + S_k}_{\text{Zdrojové členy (produkce a destrukce)}} \quad (7)$$

$$\frac{\partial(\rho \epsilon)}{\partial t} + \nabla \cdot (\rho \mathbf{U} \epsilon) = \nabla \cdot \left(\left(\mu + \frac{\mu_t}{\sigma_\epsilon} \right) \nabla \epsilon \right) + \underbrace{C_{1\epsilon} \frac{\epsilon}{k} (P_k + C_{3\epsilon} P_b) - C_{2\epsilon} \rho \frac{\epsilon^2}{k} + S_\epsilon}_{\text{Zdrojové členy (produkce a destrukce)}} \quad (8)$$

- Kde μ_t je turbulentní dynamická viskozita definována vztahem:

$$\mu_t = C_\mu \frac{\rho k^2}{\epsilon} \quad (9)$$

- P_k a P_b jsou produkční členy způsobené tečným napětím střední rychlosti a vztlakem.
- S_k a S_ϵ jsou uživatelsky definované zdroje turbulentní kinetické energie (k) a disipace (ϵ).

Turbulentní model k- ϵ (2)

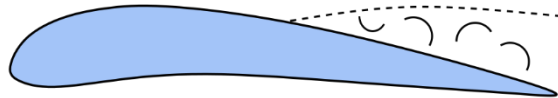
- Hodnoty koeficientů C_μ , $C_{1\epsilon}$, $C_{2\epsilon}$ a $C_{3\epsilon}$ se mezi jednotlivými varianty modelu (**Standard, RNG, Realizable**) mohou mírně lišit.
- Koeficienty modelu k- ϵ standard se vyvíjely v čase.

Model	σ_k	σ_ϵ	$C_{1\epsilon}$	$C_{2\epsilon}$	C_μ
Jones & Launder (1972)	1.0	1.3	1.55	2.0	0.09
Launder & Spalding (1974)	1.0	1.3	1.44	1.92	0.09
Launder & Sharma (1974)	1.0	1.3	1.44	1.92	0.09

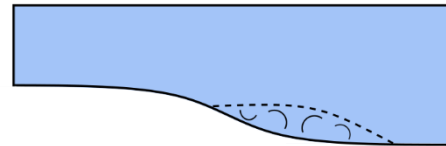
- Koeficienty od Launder & Sharma (1974) jsou nejaktuálnější a jsou používané v aktuálních verzích programů Ansys Fluent/CFX, Star CCM+ a OpenFOAM.

Turbulentní model k- ϵ (3)

- Model k- ϵ standard **není přesný pro predikci proudění v mezní vrstvě s nepříznivým tlakovým gradientem.**
- V nadzvukovém proudu za přítomnosti rázových vln je jeho přesnost ještě slabší.
- Pro popis proudění ve vnější aerodynamice a průtočných částech energetických strojů je potřeba lepší model.
- Existuje celá řada modelů pro lepší popis proudění s nepříznivým tlakovým gradientem, např. Spalart - Allmaras, k - ω Standard, k - ω SST, ...

Održení na profilu

Održení v difuzoru

Turbulentní model k- ω

- **Standardní verze modelu k- ω** model je popsána následujícími rovnicemi:

$$\frac{\partial(\rho k)}{\partial t} + \nabla \cdot (\rho \mathbf{U} k) = \nabla \cdot \left(\left(\mu + \frac{\mu_t}{\sigma_k} \right) \nabla k \right) + \underbrace{P_k + P_b - \rho \epsilon + S_k}_{\text{Zdrojové členy (produkce a destrukce)}} \quad (10)$$

Zdrojové členy (produkce a destrukce)

$$\frac{\partial(\rho \omega)}{\partial t} + \nabla \cdot (\rho \mathbf{U} \omega) = \nabla \cdot \left(\left(\mu + \frac{\mu_t}{\sigma_\omega} \right) \nabla \omega \right) + \underbrace{\alpha \frac{\omega}{k} \rho P_k - \beta \rho \omega^2 + S_\omega}_{\text{Zdrojové členy (produkce a destrukce)}} \quad (11)$$

Zdrojové členy (produkce a destrukce)

- Obě veličiny ω a ϵ popisují disipaci turbulentní kinetické energie (k).
- Model k- ω má odlišné hodnoty empirických koeficientů ($\alpha = 5/9$, $\beta = 0.075$, $\beta^* = C_\mu$, $\sigma_k = 2$, $\sigma_\omega = 2$).

Turbulentní model k- ω (2)

- Můžeme poměrně snadno získat ϵ pomocí k a ω dle následujícího vztahu

$$\epsilon = C_{\mu} \omega k = \beta^* \omega k \quad (12)$$

- Turbulentní viskozita je počítána ze vztahu:

$$\mu_t = \frac{\rho k}{\omega} = C_{\mu} \frac{\rho k^2}{\epsilon} \quad (13)$$

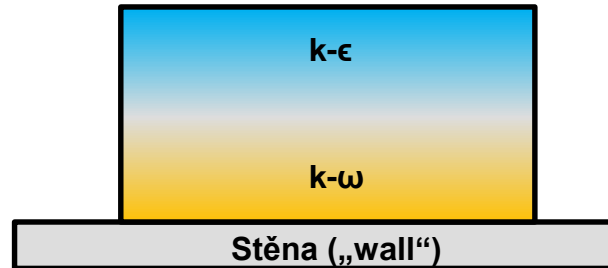
- Model k- ω je zpravidla přesnější než model k- ϵ v případech nepříznivého tlakového gradientu nebo mírného odtržení proudu.

Turbulentní model $k-\omega$ (3)

- Nicméně i **malé změny v okrajové podmínce turbulence volného proudu mají významný dopad na výsledky.**
- Toto lze obejít použitím jednoho z tzv. hybridních modelů, jenž kombinuje model $k-\omega$ s modelem $k-\epsilon$.
- Výsledkem je pak model $k-\omega$ SST nebo $k-\omega$ BSL model.

Turbulentní model $k-\omega$ (3)

- Nicméně i malé změny v okrajové podmínce turbulence volného proudu mají významný dopad na výsledky.
- Toto lze obejít použitím jednoho z tzv. hybridních modelů, jenž kombinuje model $k-\omega$ s modelem $k-\epsilon$.
- Výsledkem je pak model $k-\omega$ SST nebo $k-\omega$ BSL model.

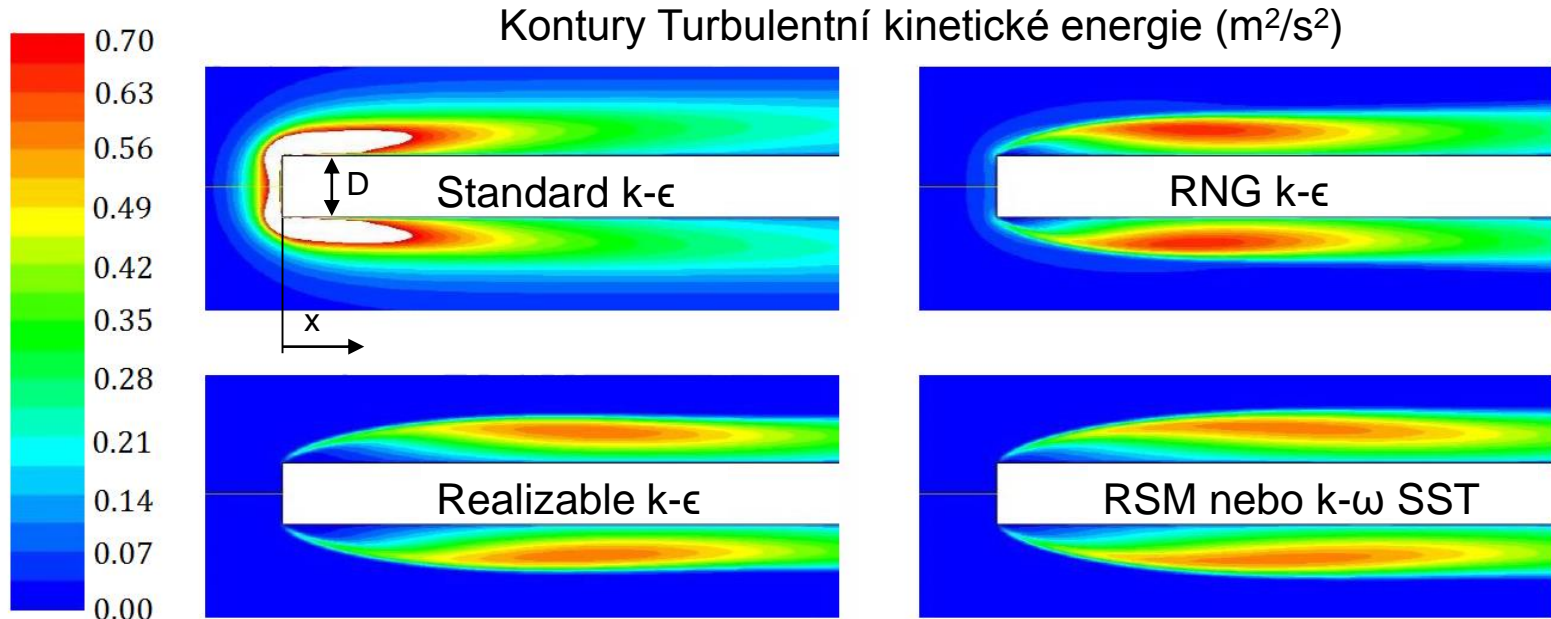

Turbulentní model k- ω SST

- **Model k- ω SST** (Shear Stress Transport) je tzv. **hybridním 2-rovnicovým modelem**, který **kombinuje přednosti standardních verzí modelů typu k- ϵ a k- ω** .
- Model k- ω Standard popisuje daleko lépe proudění v mezní vrstvě v porovnání s modely typu k- ϵ .
- Původní model k- ω Standard (Wilcox) je příliš citlivý na nastavenou hodnotu veličiny ω (OP) ve volném proudu, zatímco tento nedostatek model k- ϵ nemá.
- Modely typu k- ϵ a k- ω jsou zkombinovány tak, že model k- ω SST se chová jako model typu k- ω u pevné stěny a jako model typu k- ϵ ve volném proudu.

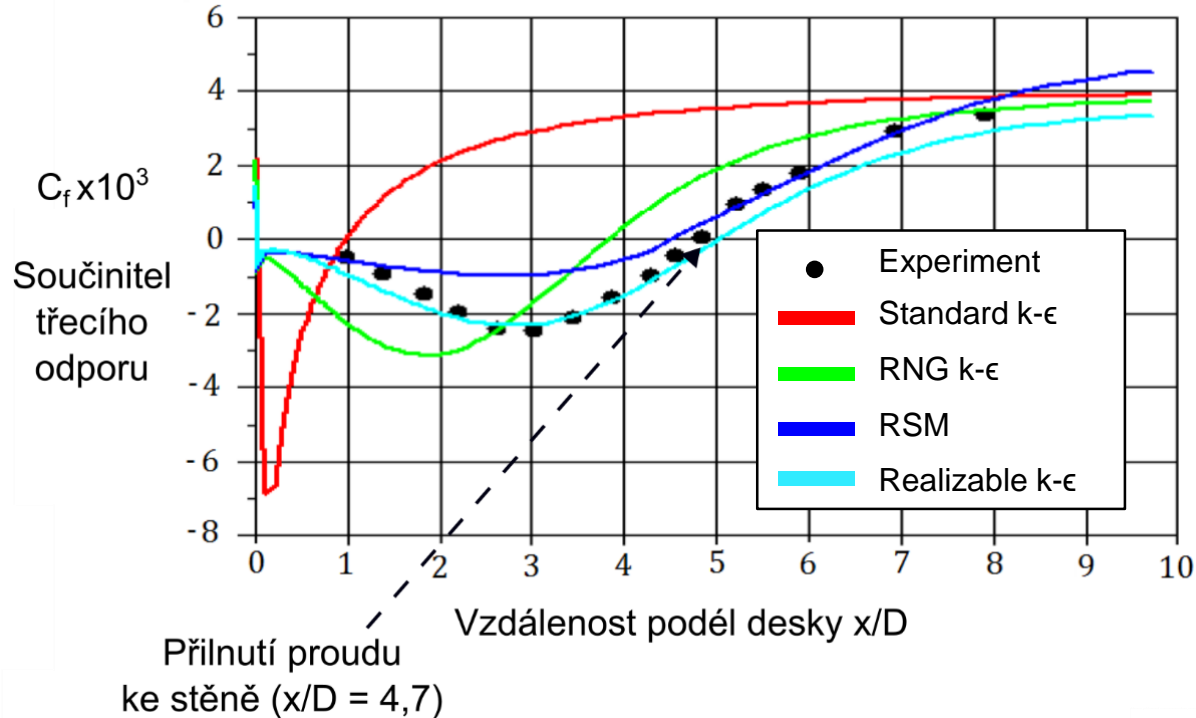
Příklad: Turbulentní proudění okolo desky

- Například model $k-\epsilon$ Standard výrazně nadhodnocuje produkci turbulence v místě stagnace proudu.

Příklad: Turbulentní proudění okolo desky (2)

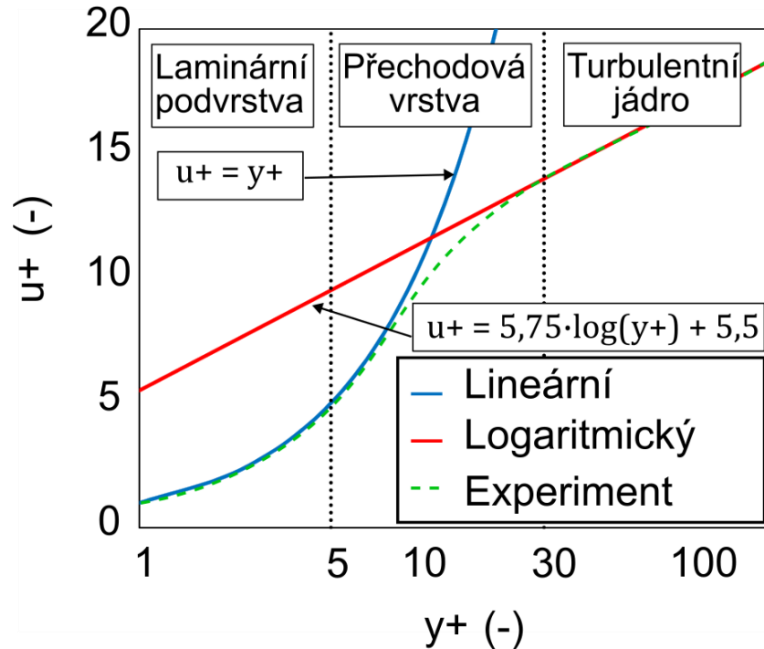
- Naproti tomu model $k-\epsilon$ Standard značně podhodnocuje velikost separační bubliny, zatímco model $k-\epsilon$ Realizable zachycuje tuto velikost relativně přesně.

Řešení turbulentního proudu v blízkosti stěny

Univerzální zákon stěny

- V blízkosti stěny platí tzv. **Univerzální zákon stěny v turbulentním proudu.**

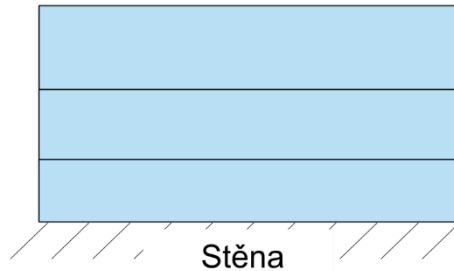
$$u^+ = \frac{u}{u_\tau} \quad (14)$$

$$y^+ = \frac{\rho u_\tau y}{\mu} \quad (15)$$

$$u_\tau = \sqrt{\frac{|\tau_w|}{\rho}} \quad (16)$$

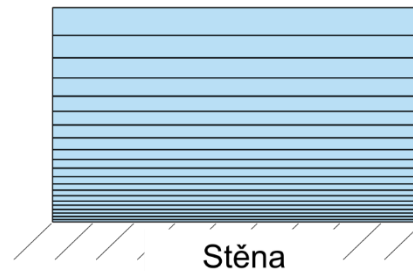
Způsoby řešení v mezní vrstvě

- Rozlišujeme **2 základní způsoby řešení** turbulentního proudění v blízkosti stěny:
  1. Pomocí tzv. **stěnových funkcí**
  2. Pomocí **zahuštění sítě** (přímé řešení mezní vrstvy)

1) **Využití stěnových funkcí**

$$30 < y^+ < 200$$

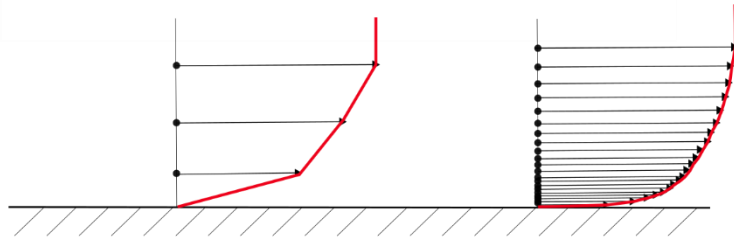
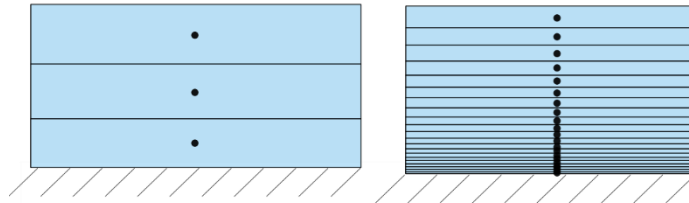
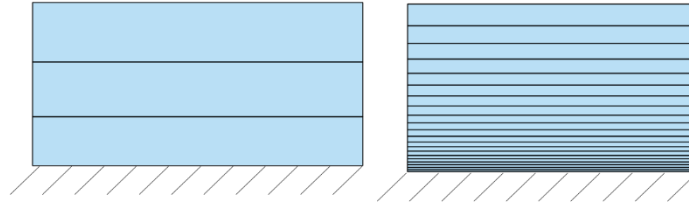
2) **Přímé řešení profilu v mezní vrstvě**

$$y^+ \leq 5 \\ (y^+ \approx 1)$$

Způsoby řešení v mezní vrstvě (2)

Stěnové
funkce

Zahuštění
sítě

Shrnutí přednášky

- **Turbulence** jako jeden z fyzikálních jevů
- **Přístupy řešení** turbulence (**DNS, LES, RANS**)
- Potřeba modelování turbulentního proudění (RANS)
- Běžně používané modely RANS (2-rovnicové modely: $k-\epsilon$ a $k-\omega$)
- **Řešení** turbulentního proudu **v blízkosti stěny**

Děkuji za pozornost